

Ракитинъ не си служи съ ярки, крѣсливи бои. Той употребява почти всждѣ мекитѣ тонове, полутоноветѣ. Краскитѣ приливатъ незабѣлѣзано една въ друга при старателно закрѣгляне на общата композиция. Емпресионистъ по маниеръ, той умѣе да подбери и съчетава картинитѣ съ чувствата, безъ да остава празноти между частитѣ. Неговитѣ творения се отливатъ изцѣло, не по части. Обаче, все пакъ въ нѣкои стихотворения се забѣлѣзва нѣкоя вжтрѣшна грапавинка, която при едно ново вжтрѣшно полироване лесно би била прѣмахната. Освѣнъ това, нему е нужно едно по-силно вдѣлбочаване въ себе си и по-голѣмо разнообразие на формата.

Минко Неволинъ написа нѣколко дребни лирически стихотворения и романтичната лирическа поема «Подъ сѣнката на лѣса» («Съвр. Мисль», кн. 9). Въ лирическитѣ стихотворения («Въ лѣса», «Пролѣтенъ облякъ», «Блѣнъ» въ «Б. Сбирка») на Неволинъ трепти една нова струя на жизнерадостъ. Досегашниятъ болезненъ пессимизмъ въ стиховетѣ си той смѣни съ едно здраво оптимистично чувство. Той разтвара въ тѣхъ своята душа, жадуваща да изживѣе всѣка радостъ. Твърдѣ цѣненъ приносъ къмъ творчеството му е лирическата му поема «Подъ сѣнкитѣ на лѣса», написана съ вдѣхновение при единъ картиненъ Пушкиновски стихъ, който тѣй му се удава. Поемата се отличава по своята простота на израза, свѣжи рими и дълбочина на чувството.

Сбирка стихове по народенъ маниеръ, «Горски цвѣтя», печатани почти всички по-рано въ „Дем. Прѣгледъ“, издаде Ив. Т. Карановски. Тѣ не допринасятъ, обаче, нищо къмъ работитѣ му. Повечето отъ тия цвѣтя сж сухи и тукъ-тамъ само стрѣкче съ дѣхъ.

Мих. Кременъ написа „Моменти“, стихотвор. въ проза, доста прочувствани и «Портретенъ албумъ», въ който на нѣкои отъ портретитѣ ако нѣмаше доста увеличени чѣрти, биха били по-цѣнни.

Освѣнъ десѣтка лирическа стихотворения, Ив. Грозевъ напечата и нѣколко картини отъ драматическата си феерия „Змей“, отличаваща се съсъ стегнатостъ на формата и живостъ на стиха.

Лириката биде разработвана, изобщо, най-вече отъ младитѣ ни и най-млади поети изъ периодическитѣ списания. Съ доста успѣхъ работиха надъ нея прѣзъ изтеклата година младитѣ поети: Т. В. Траяновъ, Вѣн. Тин., Сиракъ Скитникъ, Д. Подвързачевъ, Д. Бабева, С. Дриновъ, Хр. Борова, Ив. Арнаудовъ и др.. Последниятъ даде и интересни прѣводи изъ еврейски, арменски, египетски и пр. поети.

Опититѣ на нѣколко нови жени въ литературата бѣха слаби. Хубаво е дори — поне за сега да не печататъ и да не развалятъ впечатлението отъ малкото хубаво, което до сега е дала въ литературата ни българската жена.

Прѣди да стигна до края на блѣжжката си, дължа да спомена и два некролога въ литературата ни прѣзъ изтеклата го-